

Vroča želja in srčna nada vaših ljubih staršev in vseh vaših prijateljev je, da ostanete vi, mladi »Zvončkarji«, čedni in nedolžni kakor »golobček čedna stvarica«; da si neumorno nabirate — kakor čebela — strdi za hrano v hudi zimi in tako ne zabite, da »čas mladosti je le enkrat« in da potrka kdaj na vrata človeškega življenja trda, huda zima. Blagor človeku, ki si je pridno nabiral v mladosti *strdi* za pozno, sivo starost.

Slednjič podajmo se, dragi prijateljčki, tja, kjer

»zida drobna mravlja
varno si mravljišče.«

Kaj vas uči, kaj vam pravi, kaj priporoča drobna, skrbna mravlja? — Drob-
tinice nabirajte, drobtinice zlatih naukov, ki se dobe po lepih, koristnih
knjigah. Poslušajte mile, prijetne glasove le za vas »vlitega« Zvončka, in
drobtinice v njem vam bodo pripravljale vedno srečo, ki vam jo iz srca žele
in zanjo v »Zvončku« zvonijo vsi vaši pravi prijatelji.

Molitev.

*Roké so se sklenile
v molitev mi gorkó,
ki mi kot brza ptica
tja dviga se v nebo . . .*

*Tja k Tebi se mi dviga,
ki si dobrota vsa,
ki se ljubeč oziraš
na zemška lepa tla.*

*Kaj solnce bi svetilo
in plički peli nam,
da nisi, Bog, ustvaril
človeku vsega sam?*

*Kaj bi dehtelo cvetje,
sad zorel krog in krog,
da nisi daroval nam
Ti vsega, dobri Bog?*

*Kdo bi poznal dobroto,
in srečo čutil kdo,
da nisi je podaril
nam z milostno rokó?*

*Kaj naj v zahvalo Tebi
darujem slaba stvar?
Glej, duša moja čista
naj bo Ti, Stvarnik, v dar!*

Modest.